

Muistellaan takaisinpäin ... ja sitten eteenpäin

- Taas luulin teorian jo tulleen "valmiiksi" ... viipyilevää zeniläisyyttä, sinnittelemätöntä silleenjättämistä heijasteli kuva verkkosivulla ...
- Hieman unenkaltaisessa tilassa, kiireettömästi ajasta irrotettuna, irrallaan konkretiasta, erilaisia ajatuksia alkoi pulpahdella pintaan
- *Eihän elämän ainoa merkitys saa olla vain ikuisessa muutoksessa ... miten villi epävarmuus voitaisiin yhdistää mielenrauhan kanssa?*
- *Voisiko olla niin että subjektiivisen maailman pelastaa taas ajatus takaisinkytketystä säädöstä, jotenkin "yli sfäärien ja aikatasojen"?*
- ... "Ei saa olla" vai. – Tarvitaan kompromissi *maailmankatsomuksen* ja maailmanmallin välille – *mentaalienergiaohjailua* (ks. ed. Kevät)
- Ohjattu ensimmäinen vapausaste, ajattelun valtaväylä, osoittautuu aukeavaksi "laajennetun aika-akselin" idean kautta! – *Mitä, miten?*

Mikä olisi NYT se oikea TÄSSÄ ... mielekäs avaruus?

1

Vähitellen koottiin jonkinlaista "yhteenvetoa" verkkosivuston loppuun ... kunnes sen selitykseksi tarvittiin näköjään uusi "seikkailuretki": *kuinka hahmottaa kokonaisuus säilyttäen tuore filosofoinnin riemu* ... säilyttäen se ensimmäinen kaaoksen jälkeinen vapausaste, *aika-akseli* (ks. ed. Kevät)? Konstruktiivisessa maailmassa vapausasteita on rajattomasti ... kaikki lähtee virtaamaan siihen suuntaan mihin saatettu liikkeelle ... entä jos visioidaan *vaihtoehto Sartrelle* – "suuren virtauksen ohjaus"? – No, aluksi *päällekaatuva kaaos* on selvitettävä ...

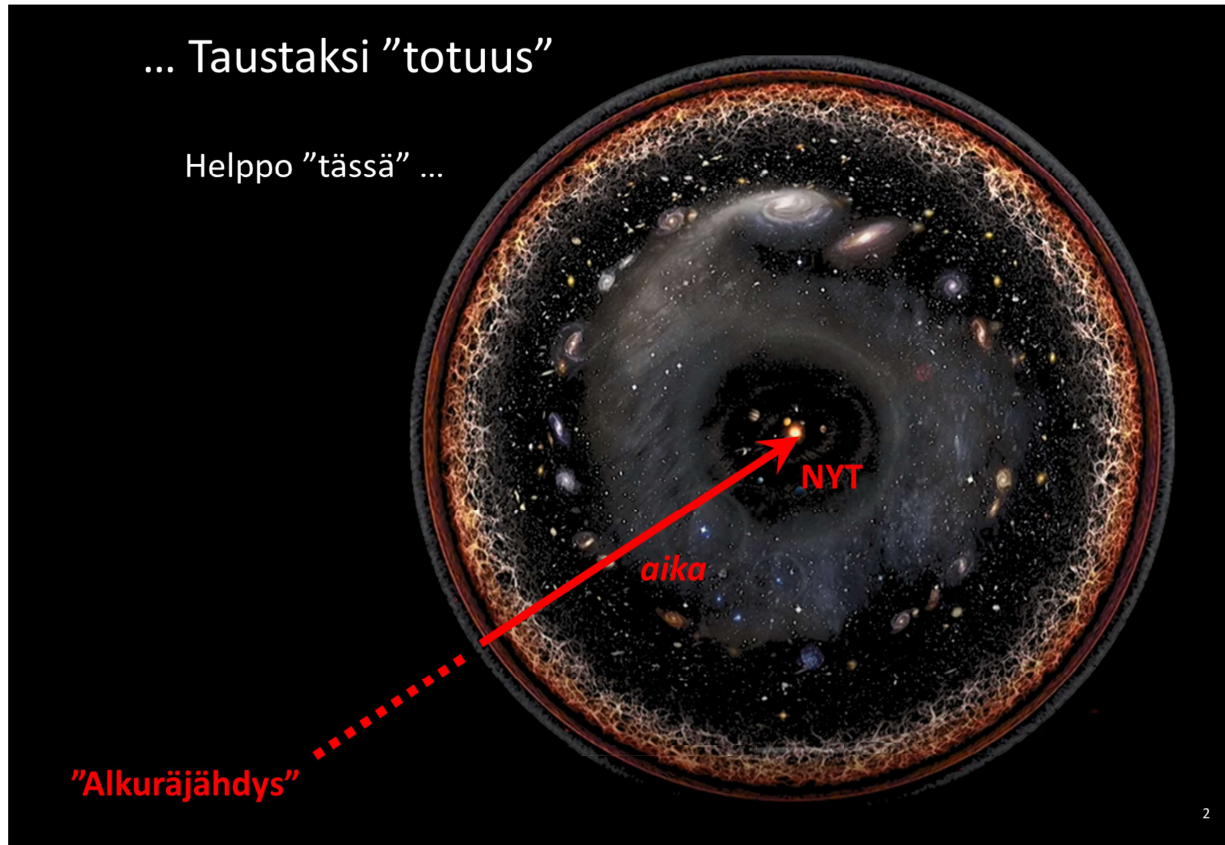
1. Tekoäly on maailmanhengen evoluution avantgarde, villein muutos, kovin kuplinta ... nyt ajan perspektiivissä, oma näkemys kuitenkin on: kokonaisuutta ei ole hallinnut räjähdys vaan *sykli* ... ja edelleen "kevät ja talvi" vuorottelee ... muista klassikkolopaus: "ongelmat ratkaistaan 20 vuoden kuluttua" ...! – Ensimmäinen vaihe alkoi n. 1950: datapohjaiset perceptronit, back-propagation-hermoverkot ... mutta n. 1970 pettymysten aiheuttama "talvi"; toinen vaihe n. 1980: sääntöpohjaiset asiantuntijajärjestelmät ... n. 2000 taas talvi; nykyinen vaihe n. 2010: datapohjaiset deep-learning-back-propagation hermoverkot (!) ... ja 2030 *odotettavissa on talvi* (?). Nyt lienee jo "myöhäiskevät": rajoitukset alkavat ilmetä, pettymykset (sinänsä inhimillinen "oikaisuoppiminen" (shortcut learning), tai ei-inhimillinen "matala ymmärtäminen", "käsite/kategoriatajuttomuus", jne.) ... niin, odotellaan: kun datan generoinnin puolella *viive pelasti*, myös datan mallituksen puolella (pidemmät) viiveet takaisinkytkennöissä lopulta tasapainottavat hype-todellisuuden?

Edellä ("Lopetus 2") oletettiin *äärimmäinen epätasapaino* ... nyt pyritään palauttamaan systeeminen näkökulma, *kokonaisuuden säätö* ... vaikka kaikkea ei ymmärretä, analogia auttaa: kuin *sotkan munan evoluutioversio*, yhä laajeneva, itseään luova, täydellinen pyörivä holoni, menneen ja tulevan uudenlainen symmetria ... *alfa ja omega*, kaiken alku, kaiken lopputulos?

2. Ekstrapoloidaan säätöintuutiota, *sisältä katsoen*: taattu stabiloituminen antaa viisauden vaikutelman, kuin joku olisi ohjaimissa, yläpuolella ... varmuus, vakaumus, suojelus ... *usko, holistinen johdatus*? Edellä "maailma pelastui" menemällä kohti vain pientä ... mutta koko *merkitysten universumi pelastuu* menemällä kohti käsittämätöntä ääretöntä, syvyydestä korkeuteen!?

... Taustaksi "totuus"

Helppo "tässä" ...

Aluksi yritetään "formalisoida maailmankatsomus" ... missä se sijaitsee maailmanmallien hierarkiassa? Se on *ylimmän tason kategoria* ... yleensä mallit ovat "itsen" alapuolella, käsittelyn kohteina, mutta nyt malli on oman käsityskyvyn yläpuolella ... *olemme itse osa mallia* ... täytyy kuvitella päänulkoinen mieli ... joudutaan takaisin mielen, järjen syntyihin, ja niiden *kehittymisen paineisiin*. – Aluksi tarkastellaan dualismien vastakohtaisuuden laajennusta: mieli ja järki ovat ääripäät ikuisen tähtitaivaankin alla ...

1. Mielen kehitys alkaa pimeydestä, auditoriivisen energian virtauksesta ... enformaatiolla ei ole rakenteellisia kehyksiä. Takaisin alkulaumaan, iltanuotiolle ... kylmän, turvallisuuden vuoksi yhteenkietoutuneeseen populaatioon: fokusoitumaton hahmoton kaikkiallinen pelko mielen ylimpänä hallitsijana on jumaluuksien rakennusaine ... pimeys on täynnä merkityksiä ... kokonaisvaltainen aistinta, kuulo tunto ... nautintoon eläytymistä: mikä voisi olla vaimeaa huohotusta kiehtovampaa, kiihottavampaa, mielikuvitusta rakentavampaa kuin itsekeksityt tarinat? – Seuraavassa kuitenkin *järjelle alisteisen mielen kuolema*

2., 3. Pimeässä, näkemisen rooli on nolla ... järjen rooli maksimoituu myöhemmin, tähtitaivaan pysyvyydessä ... kaikki taivaan tulet, avaavat aika-akselin: tämä on fysiikan, tieteen totuus ... *muuta aikaa ei ole*

4. Objektiiivinen todellisuus osoittautuu äärimmäisen subjektiiiviseksi ... aika on suhteellista, kukaan muu ei näe aikaa, aikajärjestystä samoin ... jokainen piste on alkuräjähdyksen tapahtumispiste. Näkymä kutistuu, pimeän energian vuoksi menneisyyden horisontti pakenee ... toisaalta ei visiota mitä nykyhetken jälkeen ... todellisuuden lohдутon kohtalo: *monoliitti on pelkkää kiveä*

TÄSSÄKÖ *perimmäinen todellisuus?*

Niin, kiehtovaa kyllä ...

... mutta pelkkää pintaa

Kaikkien syntyjen kortta

Pakoon äkkiä!

*"Kotona maailmankaikkeudessa"
... vai pelkinä vieraina?*

Missä olisi "ensimmäinen liikuttaja" ... tai edes jokin? ³

Kosminen taustasäteily, alkuräjähdyksen kaiku ... todellisuuden kartta?

Mikroaaltosäteilyn jakauma "aikojen alussa" ... tästä kaikki monimutkaistuminen on lähtenyt. – Paperinmakuinen totuus ... syvä avaruus ei tarjoa syvyyttä

1. Mikä tässä "kaiken selityksessä" on vialla? Äärimmäisen *järkevä, totuudellinen* ... "ei saa edes kuvitella ymmärtävänsä" ... samalla kuitenkin *mielelön, arvoton*

2. Missä kiinnekohta, miten jatkaa? Missä on *oivallus* ... tai *ylevyys*, "korkeamman kosketus" ... Eino Leinon vaistoama Kaikkivallan Täydellisyys

3., 4. Taas pintailmiöiden hämävyys ... uljaat nimet, "luomisen pilarit", jne. ... Hubble-avaruusteleskooppi kovasti juhlistettu ... mutta silti, taas: *tässäkö kaikki?*

5. Pakoon – onko todellisuuden pinta "puhkaistavissa"? Mitä sen takaa löytyy?

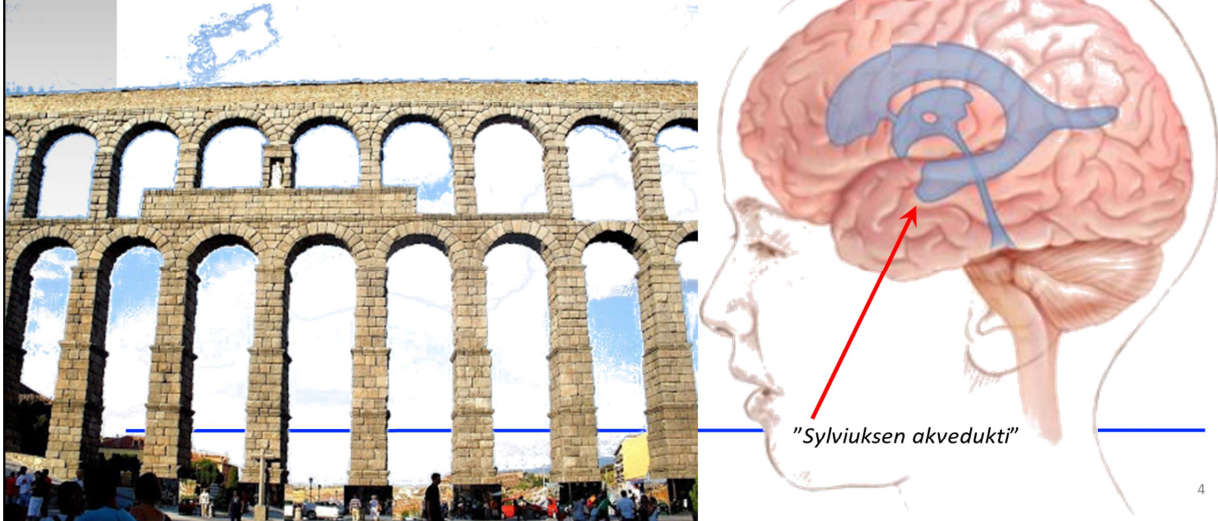
– Mutta pakoon pääse: on yksi ainoa todellisuus ... tieto vastuusta avaa silmät, näillä on pärjättävä ... mistä saadaan *merkityksiä* syntaktiseen kuvaukseen?

Todellisuuden takaseinä on läpitunkematon ... ei lainkaan paperinohut, vaan pehmeä, joustava, *liisterimäinen* ... kytkeytyminen tapahtuu tamppaamalla, polkemalla emergenssitaso olevaksi ... järki ja mieli saadaan yhteismitalliseksi *antamalla järjen käytölle hinta*: pinnistely, hikoilu on todellista, hien ja kyynelten virtaus on katkeranmakuista vettä ... arvon mittana on uhraamasi aika, koska aika on rahaa ... tukeva pohja subjektiivisuudelle: ei tarvita ulkopuolista "valuutan liikkeellelaskijaa" arvon sitojaksi, kun "merkityshitaus" määrittää "omanarvontunnon" ... mitattavan mielen vesimyllyn energian, jota ainakin itse osaat arvostaa ... Eino Kailan "syvähenkisen elämän" *joka ei ole keltään muulta pois*. – Niin, "arvon" kiinnittämiseen on valmiita innovaatioita (malta kalvolle 8)

"Akveduktio", ja mukaansatempaava sisällysluettelo

- "Ajattelun enformaation" toteuma merkitysenergian ohjaamiseen ... pehmein holistisin voimin toteutunut mielen virtauksen kanava ... "vitaalipäättelytyökalun" nimi?

(vrt. "induktio", "deduktio", ...)

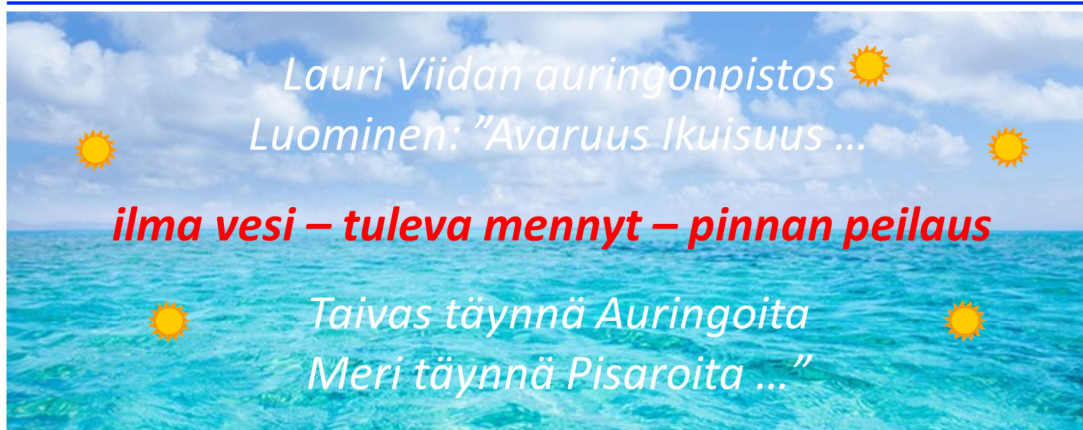
Kantava teema: pakoon edellistä ... maksimoidaan mielen elämä, merkitysvirtaus

Induktio on päättelyä "monesta yhteen", yhteiseen yleistävään selittäjään, *takaisin ylävirtaan*; deduktio on "yhdestä moneen", johtopäätöksiin, yksittäistapauksiin, *alavirtaan*; nyt **akveduktio** tapahtuu "monesta moneen", virran mukana ... se on "holmesinjälkeistä" päättelyä, *intuitiivisen voiman todistustekniikkaa*, jossa *todistaminen on itsensä vakuuttamista* ... enemmän kuin "digitaalista" logiikkaa, se on "tilavuudellista tarinaa" ja "massallista merkitystä": liikkeelle saatettu suuri massa läpäisee esteet ja tekee itselleen tilaa, jatkuvaa ajassa ja avaruudessa ... *holistista vääjämättömyyttä* ... kaikki mielen voimat yhdensuuntaistuvat: *uskokin tukee* ... avainhaasteena *vitaalisen liikkeen maksimi*

1. "Sisällysluettelo" verkkomateriaaliin ei nyt olekaan avaruudellinen "muistipolku", kuten Johdannossa, vaan ajallinen, maksimaalisen merkityksen virran myötä asiasta toiseen etenevä ... soljuva, uudenlainen "muistitekniikka" ... ilman sanoja, kuin *musiikkina*: vrt. Smetanan Moldaun kulku latvavesiltä alavirtaan ... "sfäärien harmoniasta" *sfäärien melodiaan* ...

2. Ollaan tekemisissä liian suurten asioiden kanssa ... taas analogiat, assosiaatiot auttavat: kun järki edellä tarjosi "tiedon", tien alusta loppuun, ilman *merkitysten pientareeseen* kytkeytymistä, "ymmärrys" tulee ympäröinnistä, rinnakkaisten virtaussäikeiden vuorovaikutuksesta ... tehden mahdolliseksi "käsittämisen", käsien pistämisen veteen. Lapsikin ymmärtää keväisiä lätäköitä yhdistäessään että "ei patsasta ei napaa, vain vahva virta vapaa" ... voipa kokea jotakin suurempaakin: yhdensuuntaistuman yli fraktaalisten aikojen, *kaikkiyhteyden* äärimmäisen pienen ja äärimmäisen suuren välillä ... *ihminen siinä välissä*

”Oivallus suosii valmistautunutta mieltä”

- Kaikkien aikojen merkittävin luonnonfilosofi (?) Isaac Newton näki todellisuuden rannattomana löytämättömien arvoitusten merenä
- Suomenkin vaikutusvaltaisimman merkittävin (?) filosofi Eino Kaila koki avainoivalluksensa veneessä luonnon *kaikkiyhteyden* äärellä ...

vesi maa – ajallinen ajaton – pohjan pimeys

5

Ihminen äärettömyyksiensä välissä ... meri on oivallinen analogia: syvä vesi, korkea taivas ... ihmisen biosfääri on kapea, vain hieman näkyvyyttä molempiin suuntiin. Aatoksia aurinkotuolissa ... aluksi täydellinen pysähtyneisyys ... unen rajalla, mielikuvituksen vietävänä ... auringonpalvoilla on yksi valon elämän kaiken lähde ... yhtäkkiä on helppo ymmärtää *yksijumalaisuus* ... ja jumaluuden evoluutio, *neokyberneettinen optimoituminen*: juutalaisuus muuttui menestysmeemiksi vasta "enemmän elävässä" kristinuskossa ... *elämän vesi* täydellistyi vasta kun kykeni kuolemaan, iäisyys muuttui sykkiväksi tulemisten jatkumoksi ... yksijumalaisuuden sijaan kolminaisuus-monimuotoisuus ... *entä jos se iäti piinaava Maxwellin demoni valittaisiin myös jumalaksi?*

1. Jokaisella oma oivalluksensa, tai *auringonpistos* ... Kaila vaikutti Suomen merkittävimmän filosofipolven syntyyn, oli esim. G.H. von Wrightin opettaja

Wiki: ... Kaila kertoo itse kokeneensa filosofisen heräämisensä heinäkuussa 1907, 16-vuotiaana, loikoillessaan soutuveneessä tynnellä järvenselällä. Tällöin hän koki, luonnon "kaikkiyhteyden" äärellä, että maailma on "hahmottuneiden laatujen silmänkantamaton moninaisuus" ...

2. Oma suurin oivalluskokemukseni oli *ajan inverssi*: näennäisesti staattinen tasapainonsa löytänyt ikuinen meri on juuri nyt alkusynnytilassa ... alkusyntyy ei olekaan äärimmäisen harvinaisen, ammuin tapahtunut mysteerin ... kaikkein monimuotoisimmat elämän mahdollisuudet ovat näkyvillä *heti*, koska myöhemmin vaihtoehdot peittyvät ajan pyörteisiin, voittajien triumfin pauhuun, aallonharjan taakse, aikasäikeen syheröön ... aletaan etsiä evidenssiä ... varpaat liplattavassa rantavedessä, nautitaan näkymästä ja odotuksen kutkuttavuudesta: kuinka luonnehtia aluton alku, loputon loppu? Millaisella skoopilla nähtäisiin alkusyntyjä, yhtä aikaa insinöörimäisiä yksityiskohtia ja kokonaisuutta?

Meri ... ja merenelävä ekosfäärissään

Wittgensteinin virittämä nykytieteen kärjistyminen:
"maailmaa on kaikki mikä on niin kuin se on"

Monimutkaisuus on avaruudellista
ja silmälle eniten näkyvää pintaa

Algoritmisen alkeisatomien olemus:
IF-käskey määrittää haarautumat

Informaation luonteen hajottava ristiriitaisuus:
ääripäin kaotinen kohina, jäykistynyt rakenne

Herakleitoksen inspiroima vitaalitodellisuus:
"maailmaa syntyy kun muutos muuttuu"

Monimuotoisuus on ajallista
energian "syväsuuntausta"

Matemaattinen syntyysana:
D-operaattori luo virtauksen

Enformaation yhteensitova "sämpömylly":
ontologinen eläminen, episteeminen oleminen

- Meren pinnassa kimmellys, väreily ... kirjainsymbolit muodostavat sanoja, käsitteitä joita koheesio sitoo ... houkutus tutkia *syvemmin*
- "Epistemogeneesi jäljittelee ontogeneesiä" ... mutta edellyttääkö *helmiveneen* ymmärtäminen ajan seuraamista yli koko evoluution?

Vertaa Haeckel: *biologiassa "yksilönkehitys seuraa lajinkehitystä"?* ⁶

Edellä zeniläinen "silleenjättämisen" visio ... miten edetä? Avuksi omaehtoiseen seikkailuun merkintöjä "tyhjässä taulussa": seuraavassa verkkosivujen viimeisen animaation selitys ... kohti *maksimaalista objektiivista merkitysten päävirtaa, samalla mahdollistaen monimuotoiset sivuvirtaukset, subjektiiviset assosiaatiot*

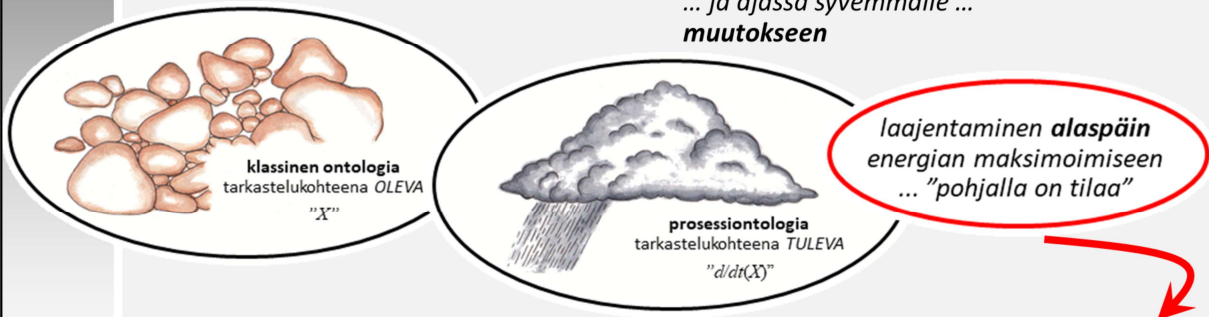
1. Ensimmäinen ymmärrys: elän meressä, tarinakudoksen ympäröimänä ja rajoittamana, veden hitaudessa ... *presentismissä* ilman riippumatonta mennyttä tai tulevaa ... jatkuvuudessa, viskositeettia vastaan: muuttuminen vaatii voimaa, mielen evoluutiossa laminaarivirtaus suoristuu, pienet pyörteet laajenevat "akanvirroiksi" ... ja *formalisoitunut tiede on elävän ajattelun enformaatiokuori*

2. Jatkettu ymmärrys ... *jatkuvuus*: ensimmäisen oivalluksen jälkeen aukenee uusi näkökulma, *vapausasteen suoruden luonne* ... kun mieli lähtee virtaamaan, syvärakenne paljastuu *jatkuvana päättelyn väjäämättömyytenä* ... näkyy pinnalla kokonaisvaltaisena merivirtana *digitalisaatiosta analogisaatioon* ... yksilötason diskreettisyydestä systeemitason jatkumoiksi, ajassa ja paikassa ... virtauksen jatkuvuusgeneraattoriin derivaattaoperaattoriin, ja edelleen jatkumona n:n kertaluvun derivaattoihin ... *fraktaalijatkuvuuteen*

3. Yhteenvedoymärrys: optimoivasta jatkuvuudesta, jopa siliämisestä, pulpahtaa kuitenkin jotakin äärimmäisen epäjatkovaa ja arvaamatonta ... osoittautuu, että "*elämä*" on *luonnon innovaatio päästä lähemmäs noumenaa* ... "äärettömän kertaluvun kybernetiikan" kautta emergenttiin todellisuuskosketukseen ... paljastamaan virtauksia energiavarastojen "derivaattapuhkonnalla". – *Helmivene* on ikivanha elämänmuoto ... ajallisten sattumien seuraaminen toivotonta ... samoin mielen, teorian kehityksessäkin ...

Millainen on ELÄVÄ?

Kurkistus "Newtonin Meren"
näkyvän pinnan alle ...

- "Kiiltävä kivi" ... staattisen luokittelu kategorisointi nimeäminen ... näkyvän filosofia johtaa kai vääjäämättömästi kohti digitalisaatiota
- **Hämmästyttävä tosiasia: vaikka filosofiassa on jo tutkittu "kaikkea", näkymättömän tulemisen filosofialla on vasta satavuotinen historia**

Millaista on "syvähahmojen jatkuvuus" ... ja millainen on mittain? 7

Meren pohjalla Newtonin *kiiltävät kivet*, pirstoutuneet sammonpalaset; pinnalla Viidan *lastut arkinrakentajain* ... elämän ymmärtämiseksi aluksi vakiintunut työkalu, filosofia: pisin aikahistoria, suurin kumuloitunut ymmärrys ...

1. Bioilmiöiden "teorian lajinkehitys" on jäänyt junnaamaan ... mihin suuntaan jatkaa? – Esimerkiksi "alkusanat" mallina todellisuudesta: mekanistisen maailmankuvan rakennuskivet, n. 65 sanaa semanttista verkkoa, syntaktista syheröä ... kaipaa *vitaalitieteellistä suuntaa*: jos *mitä tahansa X* voi tutkia, ei "oivalluspaine" ole riittävä ... näkyvät "kivet", diskreetein sanoin jäsenyvät kategoriat ja käsitteet, vaikka kuinkakin pinnalta kiiltäviä, ovat kuolleita ilman merkityksen ulottuvuutta ... ajan, muutoksen dimensiota ... ilman jatkuvuutta ollaan tralfamadorelaisessa absurdissa maailmassa jossa *niin se käy* ... ja elämän sfäärin tavoittamiseksi vapausaste ei olekaan näkyvän-ilmeinen "spatiaalinen aika" vaan syvyysuuntainen *fraktaalialika* ...

2. Filosofisen haahuilun jälkeen avainkysymykseksi paljastuukin *millainen*: intuitiivisesti, kuinka luonnehtia kaikkein verkottunein (?) sana *elämä*? – Jos lapsilta kysytään, olennaista on *liikkuminen, muuttuminen* ... samoin ajatteli myös Aristoteles, filosofian lapsuudessa ... muutoksen, *derivaatan*, konkretisoi Newton, *se lapsi rannalla* ... hänkään ei aikanaan soveltanut keksintöään täysimääräisesti ... vasta myöhemmin näkymätön muutos osattiin ottaa lähtökohdaksi ... mutta myös A.N. Whiteheadin *prosessifilosofiaa* pitää yleistää, yhtenäistää: esimerkiksi *kaikki muuttujat, syötteenkin ovat derivaattoja* ...

3. Jatkuvuuden voimalla jatketaan alaspäin, syvemmälle ... *tähän kytkeytymiseen, pohjan kaivamiseen, kuitenkin ensin tarvitaan "mentaalinen hiekkalapio"*!

”Retrospektiivinen fraktaaliskooppi”

- Aiempi ”avaruudellinen sisällysluettelo” viritti poukkoilevan polun mielen kartalle ... uusi näkymä *taaksepäin*, ”mereltä rantaan päin”
- Nyt ”ajallinen sisällysluettelo” on *ajattelun ajateltu*, linearisoitunut äärirajalleen ... *toiminnalliseksi reunattomaksi rajatta laajenevaksi*
- **Maksimivirtauksen haku, ja oman mielen merkitysten kalibrointi – emergenssitason tamppaaminen ... kuin ”lohkoketjutekniikalla”!?**
- *Laskostetaan*: taitellaan aika-akseli siistiin nippuun, emergenssien kohdalta taittaen, *joka lohkoon sama määrä ”arvoa” tallettaen ...*
- Energiavirtauksen väylä ... surrealisesta ”äärettömän äärettömän lyhyestä” nolлахetken kautta ”äärettömän äärettömään pitkään” ...
- **Lopputuloksena on uudenlainen ajan virran valtaväylä läpi sfäärien – jossa ihminen on palautettu kokemisensa keskiöön ...**

... Yhtäkkäinen ”syöksyoivallus” ... *kuin meren pohjasta olisi irrotettu tappi*

8

”Skooppi” on ajan tasoilla operoiva mentaali-instrumentti, näkymän suodatin ... skalaarinen aikakoordinaatti laajennettuna useampaan fraktaalitasoon, kuin ”uudenlaiseksi avaruudeksi” ... näyttää *suunnan* satunnaishaun sijaan

1. Aluksi konkretisoidaan uudenlainen metriikka: mittana ei olekaan pelkkä sisäsyntyinen merkitysenergia, vaan koeteltavissa oleva *kytkeytymisen hinta* ... analyysistä kohti synteesiä, pelkästä episteemisestä ”ajattelun ajattelusta” kohti insinöörien ontologista ”kehittämisen kehittämistä” ... ”luonnon lohkoketju” prosessoi emergenttiä *arvoa*, subjektiivisen mielen laskentakapasiteetin käytön kustannusta ... avaa louhoksen josta saadaan kultajyviä, *pohjattomasti* (simulaatioiden perusteella näyttää että kaavoissa on *käsittämätöntä totuutta*) ... kyseessä uudenlainen simulaatiivisen tekoelämän alusta ... tarvitaan ”mentaalinen enformaatiokehys” kokonaisvirtauksen kanavaksi, oivallusten oikaisemiseksi ... arvojen kalibroimiseksi, suhteuttamiseksi maksimiin

2. Oikaistu reitti syvyyteen, ja korkeuteen: *laskostuminen* ... ymmärrys etenee laskos kerrallaan ... lopputulos (järjestettynä) ei ole avaruudellinen kartta maastonmuodoista, vaan ”hinnan minimoiva” *ajallinen kartta* syvyyden vesikerrostumista, ja korkeuden ilmakerroksista ... laskokset ovat ”lineaarifraktaalisia”, derivaattaoperaattorin takana (toiseen suuntaan integraattori) ... analogia-ajattelun, jatkuvuuden huipentuma: aika-akseli ei ala alusta eikä pääty ”nyt”; avaruuden reuna ei ole pinnassa, ”tässä”. – Ja se lineaarisuus: *häviön minimointi on tavoite mihin epäideaalinen luontokin pyrkii*

3. Massiivinen määrä uutta tutkittavaa, tai ainakin toinen näkökulma ... alusta ”machilaiseen aikaan” perustuvalla ”laskennalliselle elämäntieteelle”?

Ajan synty ja syke

... edelleen "äärettömän inverssiin" ...
emergenssiin

"vitaalientologia I"
tutkimuskohteena SYNTYVÄ
" $d/dt(d/dt(\dots X\dots))$ "

"vitaalientologia II"
tutkimuskohteena SYKKIVÄ
" $X = -d/dt(d/dt(X))$ "

... säätyneisiin sykleihin ...
pyörteisiin

laajentaminen ylöspäin
hahmojen tunnistamiseen
... outoihin sfääreihin

- *Emergenssin matematiikkaa* käsitelty "meren pohjassa" (luku 3) ... Differentiaalien potensseja, "käänteisäärettömien" ε^i -**jatkumoa**
- Veden paineessa liike sitten puristuu minimipaketeiksi, pyörteiksi, *elämän atomeiksi* ... dualistisiksi derivaattapareiksi, eli *holoneiksi*

Pureutuminen elävään olevaan: "tässä ikuisuuteen"!

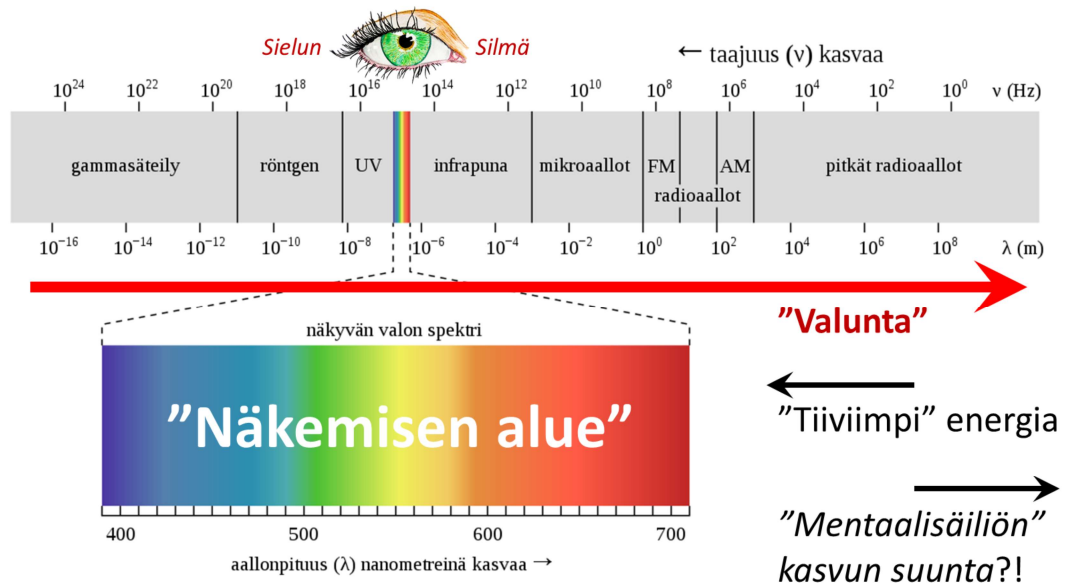
9

Ennen lopullista suunnanvalintaa – sumussa odottamassa valon tuloa! – vielä tilanteen tarkastelu ... ja kaikkien intuitioiden holistinen hyödyntäminen ...

Ensimmäinen ajan laskostuminen (?): rannalla insinööri kohtaa lapsen itsessään, uusimmat työkalut alkuperäisimmät intuitiot, luonnonfilosofia Newtonin differentiaalilaskennan synnyssään ... elämänfilosofi Apulannan Toni Wirtanen, vitaalivisionääri toteuttamassa mielen kielen merkityksen alkusyntyä, näki "valtameren kokoisen voiman jonka voit oppaaksesi valjastaa" ... mutta kuinka muutetaan Wähäinen Wirtanen Wäinän Wirraksi? – Koko ajan vesi hakee minimienergiansa tilaa ... dynaaminen tasapaino täytyy muuttua suunnatuksi voimaksi, potentiaali virtaukseksi, liikkeeksi ... täytyy löytää *liikkuva kivi*: tapin irrottaminen saa aikaan veden syöksyn, *kaskadisen myllerryksen*

1. Kytkeytyminen maailmaan: "äärettömän kertaluvun kyberneettinen ontologia"
2. Perusvirtauksen lisäksi virittyy elämän monimuotoisuus: *prosessiontologian* derivaatta laajentuu digitaalisesta mallista ("yksi silmukka") analogiseksi pyörrerakenteeksi (jatkuvat turbulentit fraktaaliiäärettömyydet) ... elävää ei voi määrittellä rajoittein, "sisällysluettelo" ei koostu erillisistä "lukuista"; kuitenkin aikaskaalat määrittävät oman "fraktaalikoordinaatiston" sfäärien välille ... näiden sisällä monimuotoisuuden laajeneva elinympäristö (ks. myöhemmin) ... täyttyy vähitellen yhä käsittämättömämmillä elämänmuodoilla, ontologisilla ja episteemisillä, *kauneudella* ... "Viidan perhosefekti" on myrskyjen taustalla
3. Ylöspäin ... laajempi näkökulma ajallisesti ja avaruudellisesti (suurempi muuttujien määrä) ... kohti kaikkea energiaa ... veden alta katse taivaalle, *taivaaseen* ... "kaikkien syntyjen arkistoon"?

Välähdys kokonaisuudesta: taas "Villisti kohti Valoa"

"Elämän spektrin", kirjavuuden vertauskuva ... "Sampo Kirjokansi"?

10

Sähkömagneettinen spektri – analogioista parhaita: auttaa selkiyttämään mutta myös laajentamaan ajattelua ... se valaisee pimeyden! – Ainoana parametrinä *elämän sykkeen aallonpituus/taajuus (?)* ... gammasäteiden äärimmäisestä rakenteista rikkovasta energiaintensiteetistä huomaamattomiin radioaaltoihin, välissä *ihmisenmittainen biosfääri* ... jokaisella "lohkolla" oma emergenssinsä, työkalunsa ja tulkintansa ... kohta tarkasteluun *pitkien aaltojen olemus*: näkymättömien kenttien kaikkiallinen resonoiva läsnäolo, taianomaiset kaukovaikutukset ... ihmetyttävät, kiehtovat, *hieman pelottavatkin* ...

1. Nyt aiemman "Villisti kohti Valoa" -intuition (ed. Kevät) tarkempi motivointi laajemmalla ymmärryksellä ... evoluutiovirtaus yli aikojen, yksilöstä yhteisöön
2. Analogia myös kirjavuudelle, monimuotoisuudelle ... ja ajatusten Sammolle
3. "Bergsonin evoluution", valunnan suuren virtauksen, vääjäämättömänä perustana on taas *termodynamiikka* ... yllättäen *toisen pääsäännön ajama monimutkaistuminen*, ylin järjestyminenkin aiemmalla säädön periaatteella ... ikuisen ajan kuluessa, mentaalisen universumin vanhenemisen myötä tapahtuva häviämättömän energian virtaus synnyistä "varastoon", vasemmalta oikealle ... siis "punasiirtymäanalogia" pätee: energia "harvenee", kohinan purskausten suodattuessa pitkäaaltoisiksi matalan energian mainingeiksi, laajemman ajan malleiksi ... kuin diffuusiossa, lämmön johtuessa kohti matalampaa lämpötilaa ... ja optimoituvassa systeemissä: kasvavaa ymmärrystä käytetään malliin, viisauden kasvattamiseen, ja säätöön, satunnaisuuden vähentämiseen (ks. myöhemmin)
4. Jatketaan samaa vauhtia eteenpäin: äsken alaspäin, seuraavaksi ... katse ylös, taivaalle! – Ikuinen kasvu – *myös ylhäällä on tilaa*

Lisää energioresursseja käyttöön ... ympäristöstä

... ulkoisen synergiasta ...
värähtelykentistä

Taas katse kauemmas ... yleistämiseen

Teoreettinen uutuus ... mahdollistaen paineen kasvun painekattilassa vähitellen, hiljaisella tulella kypsytellen

... holistisista voimista ...
attraktiosta

- Hahmontunnistus, sovittautuminen holonivärähtelyihin, yhteistyö ... energiansiirron tehohäviö voi minimoitua jos malli on yhteinen
- Yhä useammat muuttujat ja pidemmät aikajänteet, äärettömyyden kautta ... laajat mallit mahdoton ymmärtää ... ylimaallisen kosketus

Tarvitaan yhä lisää analogioita ...!

11

Edellä edettiin "alaspäin", kaventaen pienimpiin yksityiskohtiin – nyt "ylöspäin", laajempiin kokonaisuuksiin ... *radioaalto* tarjoaa "kantoaaltoanalogian" jolla päästään pakenemaan ulos ... *toisiin yksilöihin, yhteisöön*

1. Kytetään tarinalangat yhteen, *kentän kudokseksi*, sykkeet synkronoimalla ... johdantona seuraavaan mallirakenteen tarkennukseen, vuorovaikutustenkin aikaskaala vaihtelee: 0.01 s – 1 s *ilmeet*, 1 s – 1 h: *puhe*, ..., jopa 1000 v *kulttuuri*

2. Jos löydät "systeemisen sielunkumppanisi", tajuat oman kapean olemisesi olevan vain osa laajempaa suunnitelmaa ... olet mukana jossakin ylempässä mallissa, jolloin osasia optimoikin parhain päin jokin mystinen ... personoitunut, *ajatteleva maailmanhenki* (öhh ... tästä myöhemmin) ... parhaimmillaan *rakkaus* irtautuu kaikesta näkyvästä, toisista yksilöistä, vertaisista alimalleista ... suoraan kohti "mielten ylisysteemiä" ... tunnetta siitä, että *oma kulttuuri on kuin luotu itselle* ... aina uutta oivallettavaa tarjoava kokonainen hajautettujen toimijoiden koko ajan alkusynnyssään oleva maailma ... jossa voi tuntea olevansa osa uutta luovaa luoja, *mahtajaa heimonsa hengen* (öhh ... vielä myöhemmin) ... lopulta Spinozan-Einsteinin "Deus sive Natura", ja nöyrä vaikeneminen luonnon kaikkiallisen toiminnan koordinoitun hämmästyttävyyden edessä

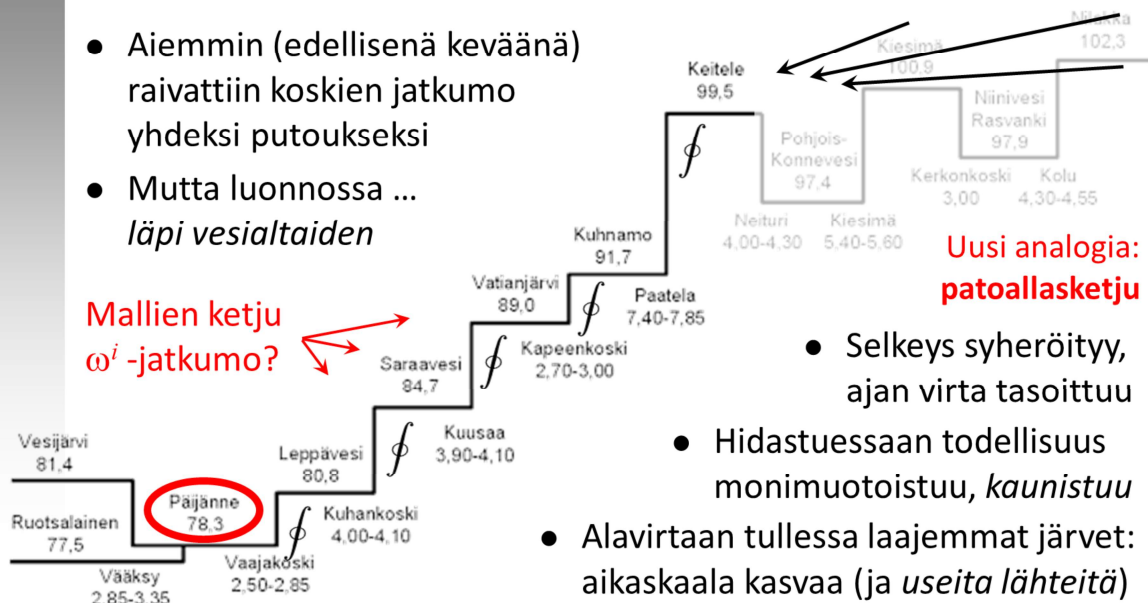
3. Jo Enformaatioteoria-kirjassa aavisteltiin laadullisten harppausten hierarkiaa ... peräkkäisten signaalien ja mallien (integraaleihin perustuvat odotusarvot), implisiittisten kaavojen ääretön toisto, äärettömyyksiä kasautuessa ... "osittaiset emergenssit" tuottivat ikään kuin tasojen "rationaalilukuindeksit"!

4. "Lohkot" ovat nyt tilanteen ("maaston") mukaan hajautettuja malleja ... kun merkitys syntyy koskien kuohuissa, monimuotoisuus *patoaltaissa muhimalla* ...

Kun elämää syntyy ... kuinka sitä voidaan ylläpitää?

- Aiemmin (edellisenä keväänä) raivattiin koskien jatkumo yhdeksi putoukseksi
- Mutta luonnossa ... läpi vesialtaiden

Mallien ketju
 ω^i -jatkumo?

Uusi analogia:
patoallasketju

- Selkeys syheröityy, ajan virta tasoittuu
- Hidastuessaan todellisuus monimuotoistuu, kaunistuu
- Alavirtaan tullessa laajemmat järvet: aikaskaala kasvaa (ja useita lähteitä)

... Tai vaikka "pengerrys-analogia": veden vitaalipotential tiristäminen eläväksi?

12

1., 2., 3. Pitää hallinnoida, organisoida, arkistoida ... kaikki se villoissa synnyissä, dynamiikkojen vapautuessa, tarjolle tiristyneet informaatio ... fraktaalisen hajautetusti, tilanteen mukaan eri aikaskaaloihin keskittyen, kaikki merkitysenergia: yksi suuri putous pätkitään keskitettyjen syöksyvirtausten ketjuksi, välissä aina tasaantuminen järvioltaissa, "integroitu yhteenvedo" (malli) ... Niagaraa ei tarvitsekaan laskea tynnyrissä, jolloin elävä voi säilyä hengissä ... mahdollistaen mielen prosesseissa *viipyilyn*, monimuotoisuutta hiljaisella tulella kypsyttellen. Vesistön muoto on peilikuva merkitysenergian lähteistä: todellisuuden malli strukturoituu ... alavirtaan tultaessa laajemmat järvet: yhä pidemmät aikaskaalat, ja yhä useampia muuttujia erilaisista merkitysten lähteistä. – Mutta taas: *optimoiva järjestelmä käyttää mallejaan säätöön?*

4. "Päjänne 78,3"? Kuin "kelloseppä" olisi jättänyt vihjeen ... aavistus jostakin vielä mahtavammasta: *vain pieni osa vesistöstä on näkyvässä* ... muuta ei voi ymmärtää, se on sisämaanelävälle näkymättömissä ... merkitysmassaltaan valtava "liikkumaton liikuttaja", käyttäytymiseltään yli-inhimillinen ... on helpottavaa ajatella että voi olla jotain itseä suurempaa, majesteettista, äärettömään yltyvää ... ihminen ei olekaan vastuussa kaikesta ... olkoon tämä tunne nimeltään *Gaia, Maan suojelija* ... nyt "Gaia-hypoteesi" lupaa, että *balansoivien säätöjen ihme on totta* (vuosimiljoonainen historiakin osoittaa sen) ... vaikka yksityiskohtia ei tiedetäkään, *neokybernetiikan universaaleja itsensäätymisen periaatteita voi ekstrapoloida*: esimerkiksi siihen *ilmastonmuutokseen* ei kannata uhrata mielenterveyttään ... voi keskittyä "ihmisenmittaisiin asioihin" ... optimistisempi maailmankuva: uloin silmukka ei olekaan merkityksetöntä pölähdystä, tämä säätö lupaa että *tuhoa ei tule*

Vedenpinnan peili vääristää

$$\sum_{k=0}^{\infty} aq^k = \frac{a}{1-q} ?$$

- "Ajassa äärettömät" mallit, ja "yks per äärettömät" synnyt

"merkitysenergiasisältö"

... ω^2 ω^1

menneisyys

NYT

ϵ^1
 ϵ^2
 ϵ^3 ...

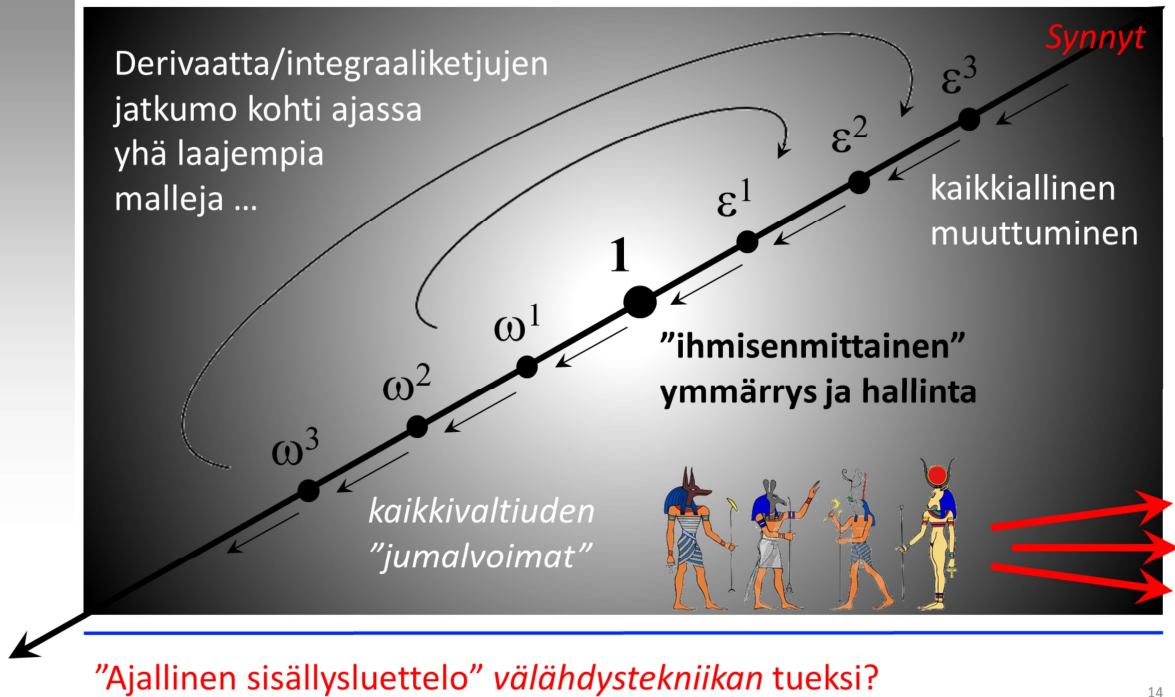
"hyperboliset" tulevaisuudet

Symmetria "invertoituu" ... nähtynä kuin "linssin" läpi, polttopisteen kautta?

1. Subjektiiivinen aika on *hyperbolinen* (s. 210), jopa *moninkertaistetusti*?
2. *Turbulenssi* voi kuvata fraktaaliset äärettömyydet äärettömyyden keskellä?
- 3., 4. Laplacen demonikaan ei tiedä tulevaa ... pitäisi integroida ääretöntä määrää kohinan derivaattoja ... indeterminismi estää annihilaation, *elämä ei turhaa*?
- 5., 6., 7. Muutoksen tahti kiihtyy ennakoimiskelpoisessa nykyhetkessä ... vedessä, menneessä, muistoja on vaikeampi muuttaa, sovittaa kokonaisuuden kudokseen ... kun taas ilmassa, tulevaisuudessa, kaikki pölähtelee ja häilyy ... näkymä katoaa usvaan, tulevaisuuden ennusteiksi hyväksytään tavattoman erilaiset skenaariot, kun taas menneessä pienikin poikkeama häiritsee – fiksaaminen valemuistoilla: *mieli hakee kiinteitä juuria uskaltaakseen levittää siivet ...*

Johdanto "ylärekiin". Ääretön energiatiheys äärettömän pienessä hetkessä, kaikki moninkertaisesti ... kuin *salama ja valaistuminen* ... "ihme" vaatii oman terminologiansa, ja "elevoituneen" tarinan tyylin? Ehkä "Lopuksi 2" –luvun paniikinomaisen vauhtisokeuden ja eksistentiaalisen angstin on syytä antaa tilaa kiireettömyydelle, *kauneudelle ja nautinnolle* ... antamaan nauramiselle ja huumorille *syvämerkitys*, eheämpi maailmankuva ... tarvitaan *usko*, luottamus korkeampiin voimiin ... nöyryys suuremman ikiviisauden edessä ... *pyhyiden*, jumaluuden kosketus käsittämättömän suuressa evoluutiassa, yhä kasvavassa elämän kierrossa ... hahmottomattomanakin negatiivinen takaisinkytkentä *tekee ihmeitä* ... olkoon "jumala" nyt tämän ihmeitätekevän säätäjän yleisnimi ... *se on siis olemassa*, relevanttina käsitteenä, käsittämättömän säätymisen kategoriana ... joka on nyt "mallitettava" altapäin, hetkellisinä välähdyksinä, tyytyen liian harvoihin määreisiin ... *siis kevyeen otteeseen ja karikatyyreihin*

Surreaalitodellisuus: "aikahierarkioiden indeksointi"

14

Nyt lopulta se luvattu "laskostunut aika-akseli", känteis-sisällysluettelo!

1., 2. Siirtyminen portaalta toiselle: *emergenssi*, "kertominen äärettömällä". – Miksi kaistojen pituudet "ekvalisoituvat"? – Kaistojen ääretön kapeneminen tasoittuu tuoreessa variaatiossa, merkityksen määrässä ... ja koska myös "ylhäällä on tilaa", toisessa suunnassa aina uusi pidemmän muistin kaista aukeaa ajan edetessä ... jatkuva "vuoto", energian virtaus ... ajan tuuli puhaltaakin *vastaan*, siis *tulevasta menneeseen*, elävän kulkiessa päin raikasta "entropiapuhallusta", muutoksesta jäykistymiseen ... bergsonilainen pinnistely "vajoamista" vastaan!

3. Viittaus "Esa Saarisen välähdystekniikkaan" ... oivalluspumppuun!

4. "Ihmisen ajan", ennustetun (derivaatat) ja muistetun (integraalit), rajan takana pimeässä käsittämätön isous vs. käsittämätön pienuus, kun taas "nyt" on ikuinen nollahetki ("1" tulomuotoinen neutraalialkio) ... "ihmisenmittainen aikapyörre" on kuin sen säätöinsinöörin ymmärryksen skaala ... PID: staattisen (P) lisäksi "alkeisdynaaminen ymmärrys", eli yhden tason integraalin (malliin koodautunut menneen muistaminen) ja derivaatan (aikaansaatu muuttuminen) yhteyden hyödyntäminen takaisinkytketyllä säädöllä (vrt. se "Lopuksi")

5. Ajan fraktaalitasojen järjestyminen, äärettömyystasojen kytkeytyessä yhteen ... aiemman "lineaarisuusvision" evoluutioversio: lineaarisuus katsottiin ideaaliksi, tavoitteeksi jota kohti luontokin pyrkii (koska energian kulku optimoituu "suorassa väylässä") ... nyt visiona on *elämän täyteys* jota kohti luonto pyrkii sfäärienvälisesti, edelleen samasta syystä, nyt *lineaarioperaattorien* avulla ... seurauksena *dynaaminen, ajan etenemisen myötä täyttyvä lineaariavaruus?*

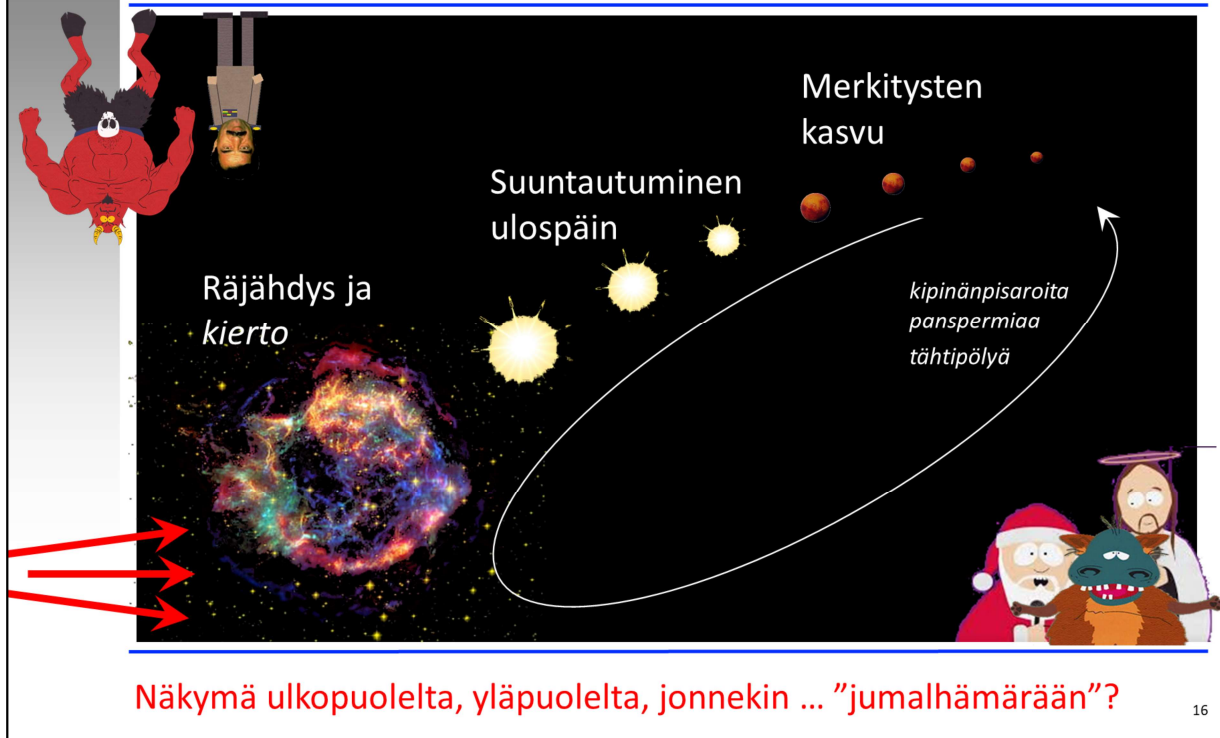
6. ... Seuraavassa erilaisia jumaluuksia ... uusien tarinoiden taso ...

Takaisinkytkentähierarkian kehittyminen vääjäämättä, yhä suurempien mallien, merkitysvarastojen, täytyessä ... *hierarkisten jumaluuksien aikaevoluutio*

1. Mikro- ja makrokosmos kytkeytyvät ihmisen mielen kautta tapahtuvan virtauksen avulla ... ihminen takaisin toiminnan keskiöön, ulkopuolella jumalten sfääri ... *animismin maailma*: kaikki elää, kaikessa käsittämättömässä "viisaassa käyttäytymisessä" on jumaluutta
2. Ylimaallinen, älykkyyden vaikutelman tuottava *säätö*, hahmotuu jumaluutena ... alemmalla tasolla *duunarina*, remonttimiehenä ... *seppä Ilmarisena*
- 3., 4. "Elävä aika-akseli" surreaalilukujen tapaan: "ajan syntymäpäiviä" tulee aina uusia, molemmissa päissä todellisuutta ... mahdollistavan demiurgi-rakentajan jälkeen emergoituu koko kulttuurin keulakuva, *Väinämöinen*: selkiyttävä attraktori, järkeen kiteyttäjä. – Ensin siis syntyy äärimmäisenä oikealla, siitä edetään vasemmalle alas kohti yhä pidemmän ajan integroivia malleja ja merkitysmassan kasvua ... kuin *muna ja kana*: silmukoiden värähdystaajuus hidastuu massan kasvaessa kunnes syklit jäykistyvät "symbolisten käsitteiden varmuuteen" ... takaisinkytkentöjen fraktaalirakenne pakottaa tarinasäikeiden kudokseen uudenlaista intuitiivista johdonmukaisuutta: mitä kauempaa "alavirrasta" silmukka lähtee sitä kauemmas "ylävirtaan" se vaikuttaa ... eli mitä suurempi on mahti ja ymmärrys mallissa (laajemmat integroinnit), sitä varhaisempiin syntyihin osataan vaikuttaa (tiukemmat derivoinnit) ... jolloin "akanvirta" onkin kuin aineellinen massavirtaus: virtaukset eivät joudu kulkemaan lomittain ... mahdollisuus ikuiseen kehitykseen, kasvavaan parantuvien mallien pinoon ... *organisoitunut koneisto murskaa ja kokoaa*

Avaruusanalogia ... "universaalimpi" kuin se vesistö

Toinen näkökulma "maanyliseen" näyttämöön, jumalten ekosysteemiin ... energiaa koko subjektiivisesta universumista ... aluksi pimeys peitti syvyydet

1. Merkitysmassan jatkuva kasvu, vielä pimennossa
2. Muuttuminen tähdeksi, vuorovaikutusten kausaalisuhteiden kääntyminen, aktiivisuuden suuntautuminen ulospäin ... energian näennäinen tuhlaaminen tuottaa moninkertaisesti: karisma hypnotisoi, saa muut suuntautumaan, rakastumaan itseän ... planeettakunta jalostuu omanlaisekseen kauneudeksi
3. "Tähdellä" on valta omassa aurinkokunnassaan: pimeyttä, negatiivista palautetta ei tarvitse nähdä ... takaisinkytkennät muuttuvat positiivisiksi, epästabiileiksi ... lopulta muuttuminen "supernovaksi", räjähtäväksi tähdeksi: levittää "merkityssiemeniä" ympäri "ajan universumia". – Tämä antaa lohdullisen paon toivon kuolemaantuomitulle, resurssinsa kuluttaneelle tähdelle?
4. Sykli takaisin syntyihin ... siementen ideoiden kastelua ja lannoitusta. Jokatasoinen kupliminen ja pyörteily ei nyt näytäkään yhtä lohduttomalta kaaokselta kuin vielä Syksyllä: kyseessä onkin hierarkinen rakenteistuminen, eikä toiminta ole ennakoimatonta vaan johdonmukaista reagoitua, monentasoista säätöä ... ehkä jopa sitä "kosmologista hienosäätöä" kohti ylempää elämää, antropista näkökulmaa ... ja elämöintiä ... muutos jatkuu, ei annihiloitumista?
5. Tarinankierrot, myytit, oudot attraktorit ... jumaluuksien identiteettien emergoituminen, personoituminen ... dialektisten vastaparien muodostuminen, kilpailu, populaation monimuotoistuminen ekolokeroissaan ... kulttuuri, kansallisvaltio kehittyy hegeliläiseksi ylimmäksi systeemiksi ... luonteva "jumaluuden evoluutio" ... seuraavassa ...

Yhteisöjen ylimaallisuudet ... *toteemit ja tabut*

- Voittaja *germaanisuus*: totalitaristinen vimma, kulttuuridarwinismi ... muistin ja mallin, perinteen, dominointi: myyttinen *Ahnenerbe*
- "Voittajampi" *amerikkalaisuus*: rikkoo jatkuvuuden ja mallit ... vielä *totaalimpi sota*, kaikki keinot käytössä: *muisti, symbolit juurittava*

Niin, luonnossa uusi Leijonakuningas tuhoaa aiemman jälkikasvun ¹⁷

Ylimaalliset, liian suuret systeemit tulevat vastaan ikaikaisissa ihmisyyhteisöissä, joissa kollektiivinen muisti/malli on ihmismittaa pidempi ... tarinat pyhiä myyttejä, tai jopa "voldemorttia", jotakin *mitä ei ääneen saa lausua* ... jopa katsominen voi olla kielletty: jonkin uskonnon kuvakielto (?) on johtanut uskovaisten silmittömään raivoon, ja "väistäjien" (punaviher)sokeaan "suvaitsemiseen"? Ehkä parasta siedätyshoitoa tarjoaa taas South Park räävittömyydessään ... huumaavat houkuttavat "(re)member-marjat" olivat ehkä vihjeenomainen varoitus: mitä voi tapahtua, jos kollektiivisesti aletaan muistella menneitä suuruuden aikoja ... ne ilmestyvät animaatioisarjaan samoihin aikoihin kun "Garrison" nousi presidentiksi ... kuin Trump, kannattajiensa ehdoton tähti, *epästabiili supernova*, joka kylvi vaarallisen ajattelun siemeniään

1. Varoittavana esimerkkinä oli vuosisataisen saksalaisen vitalismin kulminoituminen natsiajassa ... holistisen voimakentän taianomainen loihminen, kyseenalaistamaton yhteisö, maan ja perinteen pyhittyminen ("Blut und Boden"), kokonaisvaltainen velvoittavuus ja yli-ihmisen kunnia ... väijäämätön jähmettyminen, ristiriitaan ajautuneen jumaluuden ainoa vaihtoehto *totaalinen sota*, epätoivoinen maailmanlopun taistelu Ragnarökissä
2. Amerikkalainen kulttuuri konkretisoi "jumaluuden" karismaattisina elokuvatähtinä, redusoituna yksilöön, "digitalisoituun" yksinkertaistettuun sankaruuteen ... Indiana Jones taisteli voittoa vastaan natseja vastaan
3. Kulttuurien sodassa kaikki keinot on sallittu ... vaikka *laajakaistaisella huumorilla*, tekemällä vihollinen naurettavaksi ... saksalaisten vitsiase "Funnybot"
4. Vitalismin torjumiseksi, muistin pyyhkimiseksi symbolienkin kielto (hakaristi)

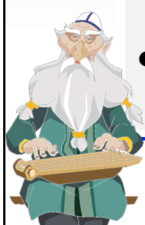
Kilpalaulantaa ... vai runonlaulantaa?

laajentaminen rinnalle
"vitaaliseen sosiologiaan"
... ihmisyhteisöihin

... ylimpään systeemiin
snellmanilaiseen kulttuuriin?

- ... Väistyjä suomalaisuus: herkkä luottamus, dialektisen balanssin malli (hullua huumorintajua kompensoi *hullumpi huonoudentaju*)?
- *Emergenssien evoluutiossa seuraavan tason voittajaa ei ole valittu, on ymmärrettävä ajan ulottuvuus: kuin "iteroitu vangin dilemma" ...*

www.hyotyniemi.fi/#UneksitutAarteet

18

Triviaali strategia *kilpalaulanta* ... kuin edellä: vain yksi darwinilainen voittaja

1., 2. Suomalainen symboli "runonlaulajan kädet", *kulttuurinen enformaatio* ... ohjaa yhteistyöhön, toisen kannustamiseen, *sormet sormien lomassa* ... kulttuurinen kaikkivaltius mahdollistaa myös "heikkouden", *luuserisupersankarin roolin*: stabiloivan itsesäätymisen, dynaamisen tasapainon ... keittokattilan herkkimpien merkitysten kypsyttelyn, kokonaisen "kulttuuriholonin" ... tuloksena herkkä(hipiäinen) peili todellisuutta vasten, ja sisäänrakennettu takaisinkytkentä: *mitä ne meistä ajattelee* ... toive rajoitteiden läpi puristuvasta vapausasteesta, edelleen jatkuvasta edistymisestä, kaaoksenkin läpi ... *hengen ylivoimasta*

Tarinoiden kudos sitoo jatkuvuuteen ... insinööri-Ilmarinen kai palkeillaan puhalsi ensimmäisen kosmisen mentaalipyörteen, takoi taivaalle vaskisen kirjokannen, ylevyyttä heijastamaan ... toimeksiantona "tulioon valo", vaikka peilin kautta! Väinämöinen voi keskittyä soittamaan kanneltaan, lohtimaan yhteisölliset kentät ... leinolainen tunne olemisesta "Alla Kasvon Kaikkivallan", pisaroiden ja kipinöiden sataessa tähtipölynä ... *ansaitsemattomana armona*

3. "Vangin dilemma", iteroituna: aika-akseli mukana, muisti aiemmista kokemuksista ... voittostrategiana onkin näennäisesti järjetön *luottamus*, ja *maltti* ... globalistinen *kaikki heti* -tyylinen "monikulttuuri" ei johda robustiin *moniarvoisuuteen*, dialektisten vaihtoehtojen säilymiseen ... *kannattaisi odottaa*

4. Lauri Viita: *siitä unta nähkää!* – Monimuotoisuudesta emergoituva lisäarvo, outouden, kauneuden kypsyminen, *pyhyiden näkeminen* ... heräävä uusien suuntien etsintä, *kaipaus* ... jotakin jota ei tarvitse selittää kenellekään, joka on *vain meille* ... tehtävänämme luoda uusia merkityksiä, *palvella omaa Jumalaa*.